

ΕΠΑΛΞΕΙΣ

“*Ἴνα σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς ζήσωμεν*”

Γραφεία:
Ζήνωνος 3
104-31 Ἀθήνα
τηλ.
210 5230 948

Φεβρουάριος 2015
ἔτος 41ο
ἀρ. φύλ. 677

ΜΗΝΙΑΙΑ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Ἀποκριάτικη Συνεστίαση

Κυριακή 8 Φεβρουαρίου καὶ ὥρα 1.30 μ.μ.

Αἴθουσα Ἐπάλξεις, Ζήνωνος 3, β' ὄρ., πλ. Ὀμονοίας
Τὸ καλομαγειρεμένο σπιτικό φαγητό, τὸ ἄφθονο δωρεὰν κρασί, τὰ ἀναψυκτικά καὶ τὸ μουσικοχορευτικό πρόγραμμα θὰ συμβάλουν στὴν δημιουργία οικογενειακῆς κοινοτικῆς ἀτμόσφαιρας καὶ στὴν γνήσια ψυχαγωγία μέσα στὶς ἑλληνορθόδοξες παραδόσεις μακριὰ ἀπὸ μασκαρέματα καὶ ἄλλες ξένες συνήθειες.

Εἴσοδος μὲ προσκλήσεις
Δηλώσεις συμμετοχῆς
μέχρι τὴν Παρασκευή 6 Φεβρουαρίου.
Πληροφορίες: 210-5230.948, 6987 353063.

Τυρινὸ Βραδυνὸ

Σάββατο 21 Φεβρουαρίου καὶ ὥρα 7:00 μ.μ.

Αἴθουσα Ἐπάλξεις, Ζήνωνος 3, β' ὄρ., πλ. Ὀμονοίας
Θὰ μιλήσῃ ὁ κ. Β. Τσουπρας, θεολόγος, μὲ θέμα: «*Ἡ ἀληθινὴ ψυχαγωγία καὶ οἱ κοσμικὲς διασκεδάσεις*».
Τὰ τυρινὰ ἐδέσματα, τὰ παραδοσιακὰ ἄσματα καὶ ἡ καλὴ διάθεση ὄλων θὰ τονώσουν τὴν θέλησή μας γιὰ ἑλληνορθόδοξο ζωὴ καὶ πολιτεία ἰδιαίτερα κατὰ τὴν εἰσοδὸς μας στὴν Ἀγία καὶ Μεγάλῃ Τεσσαρακοστή.
Εἴσοδος ἐλεύθερη

Προσκυνηματικὴ ἐκδρομὴ

Τὴν Κυριακὴ τῆς Τυρινῆς 22 Φεβρουαρίου θὰ πραγματοποιηθῇ ἐκδρομὴ σὲ ἱστορικὲς μονές.
Πληροφορίες γιὰ τὸν ἀκριβὴ τόπο ἀναχωρήσεως καὶ λοιπὲς λεπτομέρειες στὰ τηλ.: 210 5230.948, 6987 353063.

Ἑσπερίδα γιὰ τὴν Ὁρθόδοξο Ἱεραποστολή

Σάββατο 28 Φεβρουαρίου καὶ ὥρα 6:30 μ.μ.

Αἴθουσα Ἐπάλξεις, Ζήνωνος 3, β' ὄρ., πλ. Ὀμονοίας
Θὰ λάβουν μέρος ἐκπρόσωποι τῶν ἱεραποστολικῶν καὶ ἀντιαιρετικῶν ἀδελφοτήτων καὶ ἄλλοι εἰσηγητές.

Εἴσοδος ἐλεύθερη.

Οἱ δραστηριότητες συνεχίζονται

Στὴν κεντρικὴ αἴθουσα τῶν Ἐπάλξεων, Ζήνωνος 3, β' ὄροφος, πλ. Ὀμονοίας γίνονται:

Κάθε Σάββατο καὶ ὥρα 6:00 μ.μ. παραδοσιακοὶ χοροὶ, ὥρα 7:30 μ.μ. μουσικὴ πρόβα καὶ πρόγραμμα χορωδίας.

Κάθε Κυριακὴ καὶ ὥρα 5:00 μ.μ. πρόγραμμα γιὰ ἄτομα μὲ εἰδικὲς ἀνάγκες καὶ ὥρα 7:00 μ.μ. ἐπίκαιρη ὁμιλία.

Καθημερινῶς παρέχονται δωρεὰν μαθήματα ἀρχαίων ἑλληνικῶν, ξένων γλωσσῶν, ἠλεκτρονικῶν ὑπολογιστῶν, μουσικῆς καὶ παραδοσιακῶν χορῶν. Ἐπίσης, διοργανώνονται πολιτιστικὲς καὶ ψυχαγωγικὲς ἐκδηλώσεις καθὼς καὶ μορφωτικὲς ἐκδρομές.

Πληροφορίες: Ὁρθόδοξο Ἐφημερίδα «Ἐπάλξεις»,
τηλ.: 210 5230948, 6987 353063.

Οἱ Ἐπάλξεις τοῦ Αἰγάλεω

Οἱ ὁμιλίες καὶ οἱ λοιπὲς δραστηριότητες τῶν Ἐπάλξεων Αἰγάλεω συνεχίζονται κανονικῶς στὴν αἴθουσά των, **Ἀναγεννήσεως 19** (πλησίον Ἀγ. Σπυρίδωνος), μὲ κεντρικὴ ὁμιλία καὶ Ἱερὰ Παράκληση κάθε **Τρίτη βράδυ** καὶ ὥρα 7.00 μ.μ.

Παρακαλοῦνται οἱ ἀναγνώστες μας τοῦ Αἰγάλεω καὶ τῶν γύρω περιοχῶν νὰ παρακολουθοῦν τὶς δραστηριότητες αὐτὲς πρὸς ὠφέλειά των.

Πληροφορίες: Μαγδαληνὴ Κόκορη, Ἱατρός-Θεολόγος,
τηλ. 210 59 82 573.

Γιατί ἀκόμη ῥαγιαδες;

Γιὰ αἰῶνες, ἀγαπητοὶ μας ἀναγνώστες, γιὰ πολλοὺς αἰῶνες οἱ πρόγονοί μας τραγουδοῦσαν μὲ πόνο: «*Ἀκόμη τούτ' τὴν ἄνοιξη, τοῦτο τὸ καλοκαίρι ῥαγιαδες, ῥαγιαδες*». Κάποια ὅμως ἄνοιξη, κάποιο καλοκαίρι ἔπαψαν νὰ σκέφτονται καὶ νὰ εἶναι ῥαγιαδες καὶ ἀγωνίστηκαν μὲ τόσες θυσίες γιὰ τὴν πολυπόθητη λευτεριά. Ἀγωνίστηκαν νὰ εἶναι καὶ νὰ ζοῦν ὡς ἐλεύθεροι πολῖτες, μέλη καὶ ὄχι ὀπαδοὶ τῆς ἐλεύθερης πολιτείας των.

Ἀκριβῶς ὅμως πάνω στὴν τελικὴ προσπάθεια κατάφεραν οἱ ξένοι δυνάστες νὰ διατηρήσουν καὶ πάλι τὸν ῥαγιαδισμό, τὴν πελατιακὴ σχέση ἀνάμεσα σὲ πολῖτες καὶ πολιτικούς καὶ νὰ μᾶς καταστήσουν ἐξαρτημένα ὄντα. Στὴν οὐσία ἡ πατρίδα μας δὲν λευτερώθηκε τελείως, ἀντήλλαξε μᾶλλον τὴν βάρβαρη Τουρκία μὲ τὴν ἀτιμη καὶ διεφθαρμένη Δύση.

Ἔτσι, οἱ δεκαετίες διαβαίνουν, πολυάριθμες ἐκλογὲς διεξάγονται, πολιτικὰ καθεστῶτα ἐναλλάσσονται καὶ ὁ ῥαγιαδισμὸς καλὰ κρατεῖ. Αὐτὸ δὲν ὀφείλεται μόνο στὰ πανίσχυρα ξένα κέντρα ἀποφάσεων

καὶ στοὺς ντόπιους συνεργάτες των ἀλλὰ κυρίως στὴν ἀνικανότητα ἡμῶν τῶν ἰδίων νὰ προασπίσωμε τὰ ἀγαθὰ τῆς ἐλευθερίας καὶ τὶς ἑλληνορθόδοξες παραδόσεις. Κάθε φορὰ ἐμπιστευόμαστε τὴν τύχη τῆς χώρας μας καὶ ἰδιαίτερος τῶν παιδιῶν μας σὲ ἀνθρώπους μὲ ξένες καὶ ἀλλότριες ἰδέες καὶ πρακτικὲς.

Ἰδιαίτερα στὶς τελευταῖες ἐκλογὲς καλὰ καλὰ δὲν ξέραμα ποιούς νὰ ἐκλέξωμε, ἀπὸ τοὺς «καλοὺς» τοὺς «καλύτερους» ἢ ἀπὸ τὰ ἀρπακτικὰ τὰ ἀρπακτικότερα καὶ ἀπὸ τὰ τρακτικὰ τὰ τρακτικότερα. Αὐτό, βεβαίως, δὲν εἶχε νὰ κάνῃ μὲ τὸ ὅτι ἦσαν πάρα πολλὰ κόμματα, γιὰτὶ ὅσο περισσότεροι εἶναι οἱ ὑποψήφιοι τόσο καλύτερη μπορεῖ νὰ γίνῃ ἡ ἐπιλογή. Τὸ κακὸ εἶναι ὅτι οἱ περισσότεροι καὶ οἱ μεγαλύτεροι συνδυασμοὶ ἦσαν ξένοι καὶ ἀλλότριοι πρὸς τὶς ἑλληνορθόδοξες παραδόσεις τοῦ λαοῦ μας, ὅπως προαναφέραμε. Τὰ προγράμματά των ἦσαν ἀπατηλά, οἱ ἐπαγγελίες των μὴ πραγματοποιήσιμες καὶ πρὸ παντὸς ἡ ἀξιοπιστία των μηδαμινή.

συνέχεια στή σελ. 2

Διαμαρτυρία τῆς Ε.Χ.Ε.

Ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ τῆς Ε.Χ.Ε. (Ἑλληνικὴ Χριστιανοκοινωνικὴ Ἐνωσις) μὲ ἀνακοίνωσή της διαμαρτύρεται ἐντονώτατα γιὰ τὴν μὴ ἐπίτευξη συνεργασίας μεταξὺ τῶν ὁμοιογενῶν πολιτικοκοινωνικῶν κινήσεων, μὲ ἀποτέλεσμα τὴν ἐπικράτηση στὴν πατρίδα μας, γιὰ μιὰ φορὰ ἀκόμη, ξένων πρὸς τὶς ἑλληνορθόδοξες παραδόσεις παρατάξεων. Ταυτοχρόνως, ἡ Ε.Χ.Ε θὰ διοργανώσῃ συντόμως κοινὴ σύσκεψη γιὰ τὴν ἀποτίμηση τοῦ ἐκλογικοῦ ἀποτελέσματος, τὴν ἐξέταση τῶν διαφαινόμενων προοπτικῶν καὶ τὴν χάραξη κοινῆς τακτικῆς πρὸς πρόωθηση καὶ πρόοδο τοῦ κοινοτικοῦ πνεύματος τῆς ἑλληνορθόδοξου ζωῆς καὶ πολιτείας.

Ἱεραποστολικά Νέα - Ἰ. Μ. Κένυας

Εορτὴ τοῦ Ἁγίου Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου

Τὸ πρωὶ τῆς 19^{ης} Ἰανουαρίου ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κένυας κ. Μακάριος λειτούργησε στο παρεκκλήσιο τῆς Πατριαρχικῆς Σχολῆς μὲ συλλειτουργοὺς τὸν Θεοφιλέστατο Ἐπίσκοπο Νιτρίας κ. Νεόφυτο καὶ τοὺς μαθητὲς καὶ καθηγητὲς ιερεῖς τῆς Πατριαρχικῆς Σχολῆς, μὲ τὴν ευκαιρία τῆς εορτῆς τοῦ Ἁγίου Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου. Κατὰ τὴ διάρκεια τῆς θείας λειτουργίας ὁ Σεβασμιώτατος χειροτόνησε σε πρεσβύτερο τὸν ἀπόφοιτο τῆς Πατριαρχικῆς Σχολῆς, Παῦλο, ὁ οποίος κατάγεται ἀπὸ τὴν περιφέρῃ φυλῆ των Μασάι.

Ἀμέσως μετὰ τὴ θεία λειτουργία τελέστηκε μνημόσυνο γιὰ τὸν αἰμίμηστο ἰδρυτὴ καὶ χορηγό τῆς Πατριαρχικῆς Σχολῆς Ἀρχιεπίσκοπο Κύπρου Μακάριο τὸν Γ'. Στὸ τέλος, ὁ Σεβασμιώτατος ευχαρίστησε ὅλους τοὺς συνεργάτες, μαθητὲς καὶ μαθήτριες, τόσο τοῦ Διδασκαλικοῦ Κολεγίου ὅσο καὶ τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου, ὅπως ἐπίσης καὶ τῆς Πατριαρχικῆς Σχολῆς. Ἐκανε μιὰ

Τὸ Ἑλληνίζειν ἐστὶ πολυσήμαντον

Μέρος β'

Στὸ ἀ' μέρος παρουσιάσαμε τὶς κοινωνικὲς, πολιτικὲς καὶ θρησκευτικὲς δυνάμεις ποὺ ἀλληλοσυγκρούονταν κατὰ τὸ μέσον καὶ τὸ τέλος τοῦ 4^{ου} αἰῶνος, φτάνοντας μέχρι τὰ χρόνια τοῦ υἱοῦ καὶ διαδόχου τοῦ Μ. Κωνσταντίνου, Κωνσταντίνου (337 - 360 μ. Χ.), ὁ ὁποῖος, βοηθούμενος ἀπὸ τοὺς ἀρειανοὺς ἐπισκόπους, στράφηκε ἐναντίον τῶν Ὁρθόδοξων καὶ τῶν Ἑλλήνων πολυθεϊστῶν καὶ φιλοσόφων μὲ φρικτὴ ὠμότητα (πρβ. πολλαπλὲς ἐξορίες Μ. Ἀθανασίου καὶ ἄλλων Ὁρθόδοξων, γκρέμισμα ὀρθόδοξων ναῶν).

Ἡ στάση του ὅμως αὐτὴ προκάλεσε τὴν ἀντίδραση τῶν πολυθεϊστῶν ἑλληνορωμαίων καὶ φιλοπερσῶν καὶ μὲ τὸν λατινορωμαῖο φιλόσοφο - αὐτοκράτορα Ἰουλιανὸν πέρασαν στὴν ἀντεπίθεση ὄχι μόνον κατὰ τῶν ἰουδαϊζόντων Ἀρει-

συνέχεια στή σελ. 3

Ἐπίκαιρη Ἐπιστολὴ πατρὸς Παϊσίου

Ἐπειδὴ βλέπω τὸν μέγαν σάλον, ποὺ γίνεται εἰς τὴν Ἐκκλησίαν μας, ἐξαιτίας τῶν διαφορῶν φιλενωτικῶν κινήσεων καὶ τῶν επαφῶν τοῦ Πατριάρχου μετὰ τοῦ Πάπα, ἐπόνεσα κι ἐγὼ σαν τέκνον τῆς καὶ εθεώρησα καλόν, ἐκτὸς ἀπὸ τὶς προσευχὲς μου, νὰ στείλω κι ἓνα μικρὸ κομματάκι κλωστή (ποὺ ἔχω σαν φτωχὸς Μοναχός), διὰ νὰ χρησιμοποιηθῇ καὶ αὐτό, ἔστω καὶ γιὰ μιὰ βελονιά, διὰ τὸ πολυκομματιασμένο φόρεμα τῆς Μητέρας μας...

Θα ἤθελα νὰ ζητήσω συγγνώμην ἐν πρώτοις ἀπ' ὅλους, ποὺ τολμῶ νὰ γράψω κάτι, ἐνὼ δὲν εἶμαι οὔτε ἅγιος οὔτε θεολόγος. Φαντάζομαι ὅτι θα με καταλάβουν ὅλοι, ὅτι τὰ γραφόμενα μου δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ ἓνας βαθὺς μου πόνος... Μετὰ λύπης μου, ἀπὸ ὅσους φιλενωτικούς ἔχω γνωρίσει δὲν εἶδα νὰ ἔχουν οὔτε ψίχα πνευματικῆς οὔτε φλοιοῦ. Ἐξέρουν, ὅμως, νὰ ομιλοῦν γιὰ ἀγάπη καὶ ἐνότητα, ἐνὼ οἱ ἴδιοι δὲν εἶναι ἐνωμένοι με τὸν Θεόν, διότι δὲν Τὸν ἔχουν ἀγαπήσει.

συνέχεια στή σελ. 4

συνέχεια στή σελ. 2

Γιατί ακόμη θραυιάδες;

συνέχεια από τη σελ. 1

Όλα αυτά ασφαλώς γίνονται εξαιτίας της συγχύσεως που επικρατεί μέσα μας και γύρω μας. Άς μην ξεχνάμε ότι οι Έλληνες ζήσαμε περίπου για δύο χιλιάδες χρόνια κάτω από αυταρχικές δυναστείες (ρωμαϊκή και βυζαντινή αυτοκρατορία και τουρκική κατοχή), όποτε συνηθίσαμε στο να είμαστε υπήκοοι και όπαδοι και όχι ελεύθεροι και ενεργοί πολίτες και πολιτικοί σε ελεύθερη πολιτεία. Έτσι, νοιώθουμε την ανάγκη να έχουμε στο κεφάλι μας κάποιον φωτισμένο δεσπότη, κάποιον χαρισματικό αρχηγό, κάποιον σοφό επαγγελματία πολιτικό.

Ασφαλώς αγνοούμε ότι όλοι αυτοί οι δεσπότες, οί ταγοί, οί αρχηγοί, «οί δοκοῦντες ἄρχειν τῶν ἐθνῶν κατακυριεύουσιν αὐτῶν», δηλαδή όλοι αυτοί, ἐνῶ ἐκλέγωνται ἀπὸ τὸν λαό, δὲν ὑπηρετοῦν τὸν λαό ἀλλὰ τάζουν στὸν λαό αὐτὰ πὸ ὃ λαὸς θέλει καὶ τὸν ἀναγκάζουν νὰ κἀνῃ αὐτὰ πὸ αὐτοὶ θέλουν ἢ μᾶλλον αὐτὰ πὸ οἱ οἰκονομικοὶ κυρίαρχοι τοὺς ὑπαγορεύουν νὰ πράξουν.

Γιὰ νὰ εἶναι, ὅμως, κάποιος ἐλεύθερος καὶ ἐνεργὸς πολίτης καὶ ταυτοχρόνως ἐν δυνάμει ἄξιος πολιτικός, δὲν πρέπει νὰ ἔχη οὔτε ῥαγιαδίστικο οὔτε ἐξουσιαστικό πνεῦμα ἀλλὰ φιλάδελφη, φιλοπάτριδα καὶ κοινωνική συνείδηση καὶ πρακτική, ὅπως εἶχαν οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας, οἱ ἀληθινοὶ ἀγωνιστὲς τοῦ ἔθνους καὶ οἱ μεγάλοι εὐεργέτες, πὸ μᾶς ἔδειξαν τὸν δρόμο καὶ μᾶς ἔμαθαν τὴν δημοκρατική καὶ κοινοτική ζωὴ καὶ πολιτεία.

Γιὰ νὰ ἐπιτευχθῇ ὅμως αὐτό, νὰ εἶναι, δηλαδή, κάθε ἄνθρωπος ἐλεύθερος καὶ ἐνεργὸς πολίτης καὶ ταυτοχρόνως τίμιος πολιτικός, δὲν πρέπει νὰ ἔχη καμμία κομματική, ὀργανωσιακή ἢ προσωπική ἐξάρτηση καὶ πρὸ παντὸς καμμία ἐξάρτηση ἀπὸ ξενόφερτες ιδεολογίες, ἀτομοκρατικές ἢ μαζοκρατικές συνήθειες καὶ νοοτροπίες. Ὅσο δύσκολο καὶ ἐὰν εἶναι αὐτό, νὰ ἤμαστε δηλαδή στὸ ἐμεῖς καὶ ὄχι στὸ ἐγώ, ἐν τούτοις εἶναι ἀπαραίτητη προϋπόθεση γιὰ κάθε κίνηση πρὸς προσωπική καὶ ἐθνική ἀνανέωση καὶ ἀναγέννηση.

Τὸ κακό, ὅμως, εἶναι πὸς καὶ οἱ ἀγωνιζόμενοι Ἕλληνες ὀρθόδοξοι, ἐνῶ πραγματικά ἐργαζόμεστε ὁ καθένας στὸν τομέα του γιὰ τὸ καλὸ τοῦ τόπου, ἐν τούτοις μᾶς εἶναι πολὺ δύσκολο νὰ συνεργαζώμαστε πρὸς ἐπίτευξη τοῦ γενικοῦ καλοῦ καὶ τῆς κοινῆς σωτηρίας. Τὸ δὲ παράξενο εἶναι ὅτι οἱ ἄνθρωποι τῆς ξύλινης γλώσσας καὶ τῶν ἀπατηλῶν επαγγελῶν καταφέρνουν κάθε φορὰ καὶ πετυχαίνουν αὐτὸ πὸ ἐμεῖς οἱ Χριστιανοὶ δὲν μπορούμε νὰ καταφέρουμε. Αὐτοὶ ὅλοι, ἐνῶ ἔχουν τόσες ἐσωτερικές διαφορὲς καὶ τόσες ἀλληλοκατηγόριες, συνεργάζονται μεταξύ των γιὰ τὸ κομματικό καὶ τὸ ἀτομικό των συμφέρον.

Ἐνῶ, λοιπόν, κραυγάζουν «ὁ λαὸς δὲν ξεχνᾷ τι σημαίνει δεξιά», ἐν τούτοις, προκειμένου γιὰ κομματικό ὄφελος, τὸ ξεχνοῦν καὶ σφιχταγκαλιάζονται μὲ τὴν δεξιά. Ἄλλοι, πάλι, ἐνῶ κηρύσσουν ὅτι οἱ σοσιαλιστὲς εἶναι στὴν πραγματικότητα σοσια-ληστὲς, σφιχταγκαλιάζονται μαζί των, γιὰ νὰ ἐκτελέσουν τὶς ἐντολὲς τῆς τροϊκᾶς καὶ νὰ βυθίσουν τὴν χώρα στὸ σκοτάδι τῆς λιμοκτονίας. Ἄλλοι δὲ, φοβούμενοι τὰ ἔκτροπα τῆς κομμουνιστικῆς ἀριστερᾶς, ἀντὶ νὰ τὰ ἀντιμετωπίσουν μὲ δημοκρατικές καὶ κοινοτικές πρακτικές, ξεπερνῶν τὴν ἀριστερὰ σὲ βίαιες καὶ παράνομες ἐνέργειες, ξεχνώντας ὅτι ἡ πεμπτοσύα τοῦ Ἑλληνισμοῦ εἶναι ἡ ἀξία «ἄνθρωπος», ἢ δημοκρατική συμπεριφορὰ καὶ ἡ κοινοτική ζωὴ καὶ πολιτεία.

Ἄλλοι, τέλος, ἐνῶ λένε ὅτι κόπτονται γιὰ κοινωνική δικαιοσύνη καὶ ἴση κατανομή τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος, θέτουν ὑπεράνω τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῆς κοινωνίας τὴν κομματική γραμμὴ καὶ τὶς ἀποφάσεις τοῦ κομματικοῦ των γραφείου, ἐρχόμενοι σὲ πλήρη ἀντίθεση μὲ τὴν ἐλληνοορθόδοξη λαϊκὴ πλειοψηφία, τὴν ὁποία, ἀντὶ νὰ ὑπηρετοῦν, θέλουν νὰ τὴν ὑποτάξουν. Καὶ ὅμως ὅλοι αὐτοὶ, προκειμένου γιὰ τὸ κομματικό καὶ ἀτομικό των συμφέρον, βρίσκουν τρόπους καὶ συνεργάζονται, γιὰ νὰ κατεργάζονται τὴν ἐλληνική ψυχὴ καὶ τὴν ἐλληνική κοινωνία.

Τί, λέτε, λοιπόν, ἀγαπητοὶ μᾶς ἀναγνώστες; Δὲν εἶναι καιρὸς νὰ σταματήσουμε τὸν ῥαγιαδισμό, τὶς πάσης φύσεως ἐξαρτήσεις, τὰ μικροπάθη καὶ τὶς μαροφιλοδοξίες μᾶς, πὸν τόσα κακὰ μᾶς προσενοῦν; Δὲν βλέπετε ὅτι συνεχῶς ὀδηγούμαστε ἀπὸ τὸ κακὸ στὸ χειρότερο; Δὲν νομίζετε ὅτι πρέπει ἐπιτέλους κάτι νὰ κάνουμε γιὰ ἐμᾶς καὶ τὰ παιδιά μᾶς; Ναι, ἀγαπητοὶ μᾶς ἀναγνώστες, κάτι πρέπει νὰ κάνουμε καὶ μάλιστα γρήγορα καὶ συντονισμένα.

Τὸ πρῶτο ἀσφαλῶς πὸν πρέπει νὰ κάνουμε εἶναι νὰ βιώσωμε ἐμεῖς οἱ ἴδιοι τὴν ἐλληνοορθόδοξη κοινοτική ζωὴ καὶ πολιτεία καὶ ταυτοχρόνως νὰ φροντίσωμε νὰ βροῦμε καὶ νὰ συνεργαστοῦμε μὲ ἄλλους Ἕλληνες ὀρθόδοξους τῆς γειτονίας καὶ τῆς ἐνορίας μᾶς γιὰ ἀλληλοβοήθεια καὶ κοινὴ δράση. Ὁ σχηματισμὸς τέτοιων κοινοτικών, ἀλληλοβοηθητικῶν καὶ συνεργατικῶν πυρήνων καὶ ὁμάδων εἶναι ἀπαραίτητος γιὰ τὴν δημιουργία ἐνὸς πανελληνίου πολιτικο-κοινωνικοῦ κινήματος γιὰ τὴν κοινὴ σωτηρία καὶ πρόοδο. Ἐλπίζωμε ὅτι μὲ τὴν βοήθεια τοῦ Θεοῦ καὶ μὲ τὴν ἀφύπνιση ὅλων μᾶς θὰ ἔρθῃ τὸ ποθοῦμενο.

Β. Τσούπρας

Δὲν εἶσαι οὔτε ὁ πρῶτος οὔτε ὁ μόνος

ὑπὸ Κων/νου Γανωτῆ, φιλολόγου – συγγραφέως

(συνέχεια)

Ὁ σημερινὸς νέος μὲ τὴν κοσμική φιλοσοφία λατρεύει τὸ κορμί του, τὰ βιολογικά του προσόντα, τὴν ψυχολογία του καὶ τὶς εὐκαιρίες ἡδονῶν πὸν τοῦ δίνει αὐτὴ ἡ ζωὴ. Καὶ ἡ λήθη τῆς ἀρχῆς τῆς ζωῆς κατορθώνεται εὐκολότερα μὲ τὸ σκάρωμα τῶν ἐπιστημονικῶν θεωριῶν τῆς ἀπρόσωπης τυχαιότητας. Ἡ γρήγορη παρακμὴ ὅμως τῆς ζωῆς καὶ ὁ θάνατος, πρόωρος καὶ τελικός, δὲν «ἐξηγοῦνται» στὶς ψυχές, ὅσο κι ἂν ἐπινοοῦνται ἡρεμιστικές ψυχολογίες γι' αὐτὰ.

Νὰ πὸν βρίσκει τὴν ψυχολογική ἐξήγηση ἢ κατάχρηση τοῦ κόσμου, ἢ ἐνταση τῆς δράσης, ἢ ἐγκληματική ὑστερία, πὸν κυριεῖται ἰδιαίτερα τοὺς νέους, πὸν βλέπουν -πὸς νὰ μὴν βλέπουν- ὅτι ὅλα τὰ κοσμικά τους ὄνειρα τρεμοσβήνουν καὶ στὴν καλύτερη περίπτωση τοὺς περιμένουν τὰ τρεμάμενα γηρατιά, γιὰ νὰ λένε μαζί μὲ τὸν ψαλμωδὸ «ἐπῆλθεν ἐφ' ἡμᾶς πρᾶότης καὶ παιδευθσόμεθα».

Ἡ ἀληθινὴ εἰκόνα τῆς ζωῆς πολιορκεῖ τὴ σκέψη μᾶς καὶ τὴν ψυχὴ μᾶς, ἐλέγχει τὴ συνείδηση, ταΐζει μὲ ἄφθονη κατάθλιψη τὴν καρδιά μᾶς, μᾶς προσκαλεῖ σπαρακτικὰ στὴ μετάνοια. Γιὰ νὰ σβήσωμε, ὅπως ἐλπίζωμε, τὶς πονετικές αὐτὲς παρακλήσεις, ἐπινοήσαμε τὰ ἄφθονα καὶ πολυποικίλα παραισθησιογόνα, στολίδια, θορύβους, πανσίπινα, ναρκωτικά, ἀκόμα καὶ τὸ σκληρὸ ὄφος, τὸ χλευασμὸ, τὴν ἐκκεντρικότητα, τὴ φιλοσοφία καὶ ἰδιαίτερα τὴν ψυχολογία.

Ἡ Ἐκκλησία πὸν ἀνέλαβε τὴ σωτηρία τοῦ κόσμου ἔχει τὴν ἀλάνθαστη παιδαγωγική της. Θυμίζει στὸν ἄνθρωπο τὴν ἀρχὴ του, τὴ «Γένεσις», τοῦ ζωγραφίζει τὰ ἔσχατα, δηλ. τὸ τέλος τῆς Ἱστορίας καὶ τὸ μετὰ τὸ τέλος. Πολλοὶ βέβαια τὰ διαψεύδουν αὐτὰ στὸ ὄνομα τῆς ἐπιστήμης ἢ τοῦ μηδενισμοῦ. Τὸ γεγονός ὅμως ὅτι ἡ ἐπιστήμη (καὶ ὁ μηδενισμὸς βέβαια) δὲν τοὺς ἀναπαύει καὶ ὅτι δὲν μποροῦν νὰ ζήσουν μὴ

τέτοια ζωὴ χωρὶς παραισθησιογόνα ἀρκεῖ, γιὰ νὰ προβληματίσει τουλάχιστον.

Ὅσο ὅμως κι ἂν στενεύεται ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ τὴν πραγματικότητα κι ἀπὸ τὰ αἰσθηματά του, γιὰ νὰ μπεῖ μέσα στὴν παιδαγωγία τῆς ἐκκλησίας καὶ νὰ σωθεῖ, ἢ ἀπόφαση δὲν ἔρχεται ὡς ἀποτέλεσμα ὅλων αὐτῶν τῶν πιέσεων. Ἡ ἀπόφαση νὰ ἀγαπήσει κανεὶς τὸ Θεὸ ἔρχεται στὴν καρδιά του ἐρωτικά. Γιατὶ δὲν σχετίζεται κανεὶς μὲ μὴν κατάσταση, μὲ μὴν ἰδεολογία, μὲ μὴν «λύση», σχετίζεται μὲ Πρόσωπο καὶ ἢ σχέση μὲ τὰ πρόσωπα εἶναι ἐρωτική. Ἄν δὲν ἀγαπήσωμε, δὲν γνωρίζωμε, δὲν βλέπομε τίποτα.

Ἐμεῖς κάνομε ἕναν ἡρωϊκὸν ἀγῶνα νὰ μὴν ψευδόμεστε, νὰ μὴν κρυβόμεστε, ν' ἀφίνομε τὸν Ἥλιο τῆς Ἀληθείας νὰ χαϊδέψει σίγουρα, ὅταν τὸ βρεῖ ξαρμάτωτο. Αὐτὸ ἔχει ἀποδείξει ἡ Ἱστορία. Οἱ μάρτυρες μὲ τὴν εἰρήνη στὴν καρδιά τους, οἱ ταπεινοὶ Χριστιανοὶ μὲ τὸ ἱλαρὸ πρόσωπο τὸ μαρτυροῦν αὐτὸ καὶ ἐμεῖς οἱ ἄλλοι ἀπ' αὐτοὺς παίρνομε τὴν πρώτη σπιθαμὴ τοῦ μεγάλου ἔρωτα.

Ἔτσι, νέε μου, μπορεῖς νὰ βγεις στὴν ζωὴ «σιγανὰ καὶ ταπεινὰ», φορτωμένος μὲ τὴ μνήμη τῆς Γένεσης καὶ τὴν πληροφόρηση τῶν ἐσχάτων. Νὰ μάθεις λ.χ. ὅτι ὀλόκληρον τὸν Παράδεισο μπορεῖς νὰ τὸν γευτεῖς ἀνενοχη καὶ ἀκατάκριτα μὲ τὴν εὐλογία τοῦ Δημιουργοῦ. Τόσο ἀπαραίτητη τάχα εἶναι ἡ ἀμαρτία; Γύρω σου βλέπεις πολλοὺς νὰ «ἀπολαμβάνουν» ὄχι τὰ ἴδια τὰ ἀγαθὰ τοῦ Παραδείσου ἀλλὰ τὴν γεύση τῆς ἀμαρτωλῆς τους χρήσης. Τὸ διαπιστώνεις καὶ ὁ ἴδιος ὅτι ἡ παράχρηση τῶν δωρεῶν τοῦ Θεοῦ φέρνει μὴν πικρὴ γεύση καὶ τελικὰ τὴν κατάθλιψη.

Τόσο μεγάλα καὶ κρίσιμα μυστήρια ἐνεργοῦνται μέσα μᾶς καὶ γύρω μᾶς καὶ ἐμεῖς, ἀλήθεια, δικαιούμαστε νὰ τὰ περιφρονῶμε καὶ νὰ τὰ παρατρέχομε;

Ἐπίκαιρη Ἐπιστολὴ πατρὸς Παϊσίου

συνέχεια ἀπὸ τὴ σελ. 1

Θα ἠθέλα νὰ παρακαλέσω θερμὰ ὅλους τους φιλενωτικούς ἀδελφούς μᾶς: Ἐπειδὴ τὸ θέμα τῆς ἐνώσεως των Ἐκκλησιῶν εἶναι κάτι το πνευματικὸν καὶ ἀνάγκη ἔχουμε πνευματικῆς ἀγάπης, **ας το ἀφήσουμε σε αὐτοὺς πὸν ἀγάπησαν πολὺ τὸν Θεὸν καὶ εἶναι θεολόγοι, σαν τοὺς Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ὄχι νομολόγοι, πὸν προσφέρανε καὶ προσφέρουν ὀλόκληρο τὸν εαυτὸν τους εἰς τὴν διακονίαν τῆς Ἐκκλησίας...**

Ἐπίσης ἀς γνωρίσωμε καλά ὅτι ἡ **Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία μᾶς δὲν ἔχει καμμίαν ἔλλειψιν. Ἡ μόνη ἔλλειψις, πὸν παρουσιάζεται, εἶναι ἡ ἔλλειψις σοβαρῶν Ἱεραρχῶν καὶ Ποιμένων μὲ πατερικές ἀρχές.** Εἶναι ολίγοι οἱ εκλεκτοί, ὅμως δὲν εἶναι ἀνησυχητικόν. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ καὶ Αὐτὸς τὴν κυβερνάει. Δὲν εἶναι Ναός, πὸν κτίζεται ἀπὸ πέτρες, ἄμμο καὶ ασβέστη ἀπὸ εὐσεβεῖς καὶ καταστρέφεται μὲ φωτιά βαρβάρων, ἀλλὰ εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Χριστός «καὶ ὁ πεσὼν ἐπὶ τὸν λίθον τούτον συνθλασθήσεται. ἐφ' ὃν δ' ἂν πέση, λικμήσει αὐτόν» (Ματθ. κα' 44-45). Ὁ Κύριος, ὅταν θα πρέπει, θα παρουσιάσει τοὺς Μάρκους τοὺς Ευγενικούς καὶ τοὺς Γρηγορίου Παλαμάδες, διὰ νὰ συγκεντρώσουν ὅλα τὰ κατασκανδαλισμένα ἀδέλφια μᾶς, διὰ νὰ ὁμολογήσουν τὴν Ὁρθόδοξον Πίστιν, νὰ στερεώσουν τὴν Παράδοσιν καὶ νὰ δώσουν χαρὰν μεγάλην εἰς τὴν Μητέρα μᾶς.

Εἰς τοὺς καιροὺς μᾶς βλέπομε ὅτι πολλὰ πιστὰ τέκνα τῆς Ἐκκλησίας μᾶς, Μοναχοὶ καὶ λαϊκοί, ἔχουν δυστυχῶς ἀποσχισθῇ ἀπὸ αὐτὴν ἐξαιτίας των φιλενωτικῶν. Ἐχω τὴν γνώμη

ὅτι δὲν εἶναι καθόλου καλὸν νὰ ἀποχωρίζωμεθα ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν κάθε φορὰ πὸν θα πταῖ ὁ Πατριάρχης, ἀλλὰ ἀπὸ μέσα, κοντὰ στὴν Μητέρα Ἐκκλησία, ἔχει καθήκον καὶ υποχρέωσι ὁ καθένας ν' ἀγωνίζεται μὲ τὸν τρόπον του...

Θα ἠθέλα ἀκόμη νὰ εἰπῶ ὅτι ὑπάρχει καὶ μὴν τρίτη μερίδα μέσα εἰς τὴν Ἐκκλησίαν μᾶς. Εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ἀδελφοί, πὸν παραμένουν μὲν πιστὰ τέκνα Αὐτῆς, δὲν ἔχουν ὅμως συμφωνίαν πνευματικὴν ἀναμεταξύ τους. Ἀσχολοῦνται μὲ τὴν κριτικὴν ὁ ἕνας τοῦ ἄλλου καὶ ὄχι διὰ τὸ γενικότερον καλὸν τοῦ ἀγῶνος... Ὅταν κάποιος ἄλλος δὲν συμφωνεῖ μὲ τὸν χαρακτήρα μᾶς, δηλαδή ἢ εἶναι ολίγον ἐπεικῆς ἢ ολίγον οξύς, ἀμέσως βγάζομε τὸ συμπέρασμα ὅτι δὲν εἶναι πνευματικὸς ἄνθρωπος. Ὅλοι χρειάζονται εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Ὅλοι οἱ Πατέρες προσέφεραν τὰς υπηρεσίας των εἰς Αὐτήν. Καὶ οἱ ἡπιοὶ χαρακτήρες καὶ οἱ αὐστηροί. Ὅπως διὰ τὸ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἀπαραίτητα καὶ τὰ γλυκὰ καὶ τὰ ξινὰ, καὶ τὰ πικρὰ ἀκόμη ραδίκια (τὸ καθένα ἔχει τὶς δικές του οὐσίες καὶ βιταμίνες), ἔτσι καὶ διὰ τὸ Σῶμα τῆς Ἐκκλησίας. Ὅλοι εἶναι ἀπαραίτητοι. Ὁ ἕνας συμπληρώνει τὸν πνευματικὸν χαρακτήρα τοῦ ἄλλου καὶ ὄλοι εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ ἀνεχώμεθα ὄχι μόνον τὸν πνευματικὸν τοῦ χαρακτήρα, ἀλλὰ ἀκόμη καὶ τὶς ἀδυναμίες πὸν ἔχει σαν ἄνθρωπος...

Ἄς ευχηθῶμε ὅλοι νὰ δώσῃ ὁ Θεὸς τὴν χάριν Του καὶ ὁ καθένας μᾶς ἀς βοηθήσῃ μὲ τὸν τρόπον του διὰ τὴν δόξαν τῆς Ἐκκλησίας μᾶς.

Ἐν Ἁγίῳ Ὄρει, τῆ 23ῆ Ἰανουαρίου 1969

ΕΠΑΛΞΕΙΣ ΜΗΝΙΑΙΑ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Ἰδιοκτησία: Πολιτιστικὴ καὶ Κοινωνικὴ Κίνηση «Ἐπάλξεις»
 Ἐκδότης: Βασίλειος Τσούπρας, Θεολόγος Κοινωνιολόγος
 Γραφεῖα: Ζήνωνος 3, 104 31 Ἀθήνα • Τηλέφωνα: 210 52 30 948, 210 24 69 152
 e-mail: epalxeis@otenet.gr • ἰστοσελίδα: www.epalxeis.gr
 Προαιρετικές Εισφορές-Ἐμβάσματα: ΕΠΑΛΞΕΙΣ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Τὴν ΚΥΡΙΑΚΗ 8 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ, ὥρα 6.00-8.00 μ.μ.
 στὸν Ἱερό Ναὸ Κοιμήσεως Θεοτόκου Χρυσοσπηλαιωτίσσης, Αἰόλου 60 (τηλ. 210 3216357)
 ἢ «ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΦΟΙΤΗΤΡΙΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ» θὰ πραγματοποιήσῃ
 ΕΘΡΑΣΤΙΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ μὲ θέμα: «ΤΑ ΚΑΣΤΡΑ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ»

Οί Καταβασίες τῆς Ὑπαπαντῆς

Ἡ Ὑπαπαντὴ τοῦ Κυρίου, ἡ συνάντησή της δηλαδή καὶ ὑποδοχὴ Του ἀπὸ τὸν γέροντα Συμεὼν καὶ τὴν προφήτιδα Ἄννα κατὰ τὴν ἀφιέρωσή Του στὸν Ναὸ σύμφωνα με τὴν ἰουδαϊκὴ παράδοση σαράντα ἡμέρες μετὰ ἀπὸ τὰ Χριστοῦ γεννα, ἀποτελεῖ μιὰ μεγάλη Θεομητορικὴ καὶ Δεσποτικὴ ἑορτὴ πού εορτάζεται στίς 2 Φεβρουαρίου. Οἱ καταβασίες τῆς ἑορτῆς εἶναι ποίημα τοῦ Ἁγίου Κοσμά Μελωδοῦ, Ἐπισκόπου Μαϊουμά, καὶ ψάλλονται ἀπὸ τίς 15 Ἰανουαρίου μέχρι τίς 9 Φεβρουαρίου, ὅποτε καὶ ἀποδίδεται ἡ ἑορτή.

Ὡδὴ α', ἦχος γ'

Χέρσον ἄβυσσοτόκον πέδον* ἥλιος, ἐπεπόλευσέ* ποτε· ὡσεὶ* τεῖχος γὰρ ἐπάγη*, ἐκατέρωθεν* ὕδωρ, λαῶν πεζοποντοποροῦντι*, καὶ θεαρέστως μέλποντι*. Ἄσωμεν* τῷ Κυρίῳ· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται*.

χέρσον ἄβυσσοτόκον πέδον = τὸν στέρεο καὶ ἄβυσσαλέο βυθὸ (πάτο) τῆς θαλάσσης

ἥλιος ἐπεπόλευσε ποτε = ἄγγιξε κάποτε μετὰ τίς ἀκτίνες του ὁ ἥλιος, περιπλανήθηκε πάνω στὴν ἐπιφάνειά του.

ὡσεὶ τεῖχος = ὡς νὰ ἦταν τεῖχος.

ὕδωρ ἐπάγη = «ἐπήξε», ἔγινε στερεὸ τὸ νερὸ (ρ. πήγνυμι).

ἐκατέρωθεν = ἀπὸ τὴν μία καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρά.

λαῶν πεζοποντοποροῦντι = γιὰ τὸν λαὸ πού διέβη πεζός.

μέλποντι = πού ἔψαλλε.

ἄσωμεν = ἄς ψάλωμε.

ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται = διότι τὸ ὄνομά του ἔχει ἐνδόξως δοξαστή.

Ὡδὴ γ'

Τὸ στερέωμα*, τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθῶτων*, στερέωσον Κύριε τὴν Ἐκκλησίαν, ἦν ἐκτίσασ*, τῷ τιμίῳ σου αἵματι.

τὸ στερέωμα = τὸ στήριγμα (ἐννοεῖ τὸν Χριστό).

τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθῶτων = αὐτῶν πού πιστεύουν σὲ σένα (οἱ πεποιθότες εἶναι μετοχή παρακειμένου τοῦ ρ. πείθω).

ἦν ἐκτίσασ τῷ τιμίῳ σου αἵματι = τὴν ὁποία ἀπέκτησες (ἐνν. τὴν Ἐκκλησία) μετὰ τὸ τίμιό σου αἷμα (τὸ ἐκτίσασ εἶναι ἄορ. τοῦ ρ. κτάομαι-ῶμαι).

Ὡδὴ δ'

Ἐκάλυψεν οὐρανοῦς, ἡ ἀρετὴ σου Χριστέ· τῆς κιβωτοῦ γὰρ προελθῶν, τοῦ αγιάσματος σου, τῆς ἀφθόρου*

Μητρὸς, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, ὠφθης* ὡς βρέφος, ἀγκαλοφορούμενος*, καὶ ἐπληρώθη τὰ πάντα τῆς σῆς αἰνέσεως*.

τῆς ἀφθόρου Μητρὸς = ἐννοεῖ τὴν Παναγία, ἡ ὁποία συνέλαβε ἀσπύρως καὶ ἐγέννησε ἀφθόρως.

ὠφθης = φανερώθηκες (παθητικὸς ἄορ. τοῦ ρ. ὀρώμαι). ἀγκαλοφορούμενος = φερόμενος σὲ ἀγκαλιά.

ἐπληρώθη τὰ πάντα τῆς σῆς αἰνέσεως = γέμισαν τὰ πάντα ἀπὸ τὴν δοξολογία σου.

Ὡδὴ ε'

Ὡς εἶδεν Ἡσαΐας συμβολικῶς, ἐν θρόνῳ ἐπηρμένῳ* Θεόν, ὑπ' Ἀγγέλων δόξης δορυφορούμενον, ὡς τάλας*! ἐβόα, ἐγὼ· πρὸ γὰρ εἶδον σωματούμενον Θεόν, φωτὸς ἀνεσπέρου, καὶ εἰρήνης δεσπόζοντα.

ἐν θρόνῳ ἐπηρμένῳ = σὲ θρόνο ὑψωμένο.

ὡς τάλας = ἐγὼ, ὁ δύστυχος.

Ὡδὴ στ'

Ἐβόησέ* σοι, ἰδὼν ὁ Πρέσβυς, τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸ σωτήριον, ὃ λαοῖς ἐπέστη*. Ἐκ Θεοῦ Χριστέ σὺ Θεός μου.

Ἐβόησέ σοι = σοὺ φώναξε

ὃ λαοῖς ἐπέστη = τὸ ὅποιο παρουσιάστηκε.

Ὡδὴ ζ'

Σὲ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα, Παῖδας θεολογήσαντας*, καὶ Παρθένῳ, ἀκρηάτῳ*, ἐνοικήσαντα, Θεὸν Λόγον ὑμνοῦμεν,

εὐσεβῶς μελωδοῦντες*. Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Παῖδας θεολογήσαντας = τοὺς παῖδες πού θεολόγησαν.

Παρθένῳ ἀκρηάτῳ = ἄφθορῳ (ἐνν. ὅτι δὲν ἐφθάρη ἡ παρθενικὴ τῆς φύσης ἀπὸ τὴν γέννηση τοῦ Χριστοῦ).

μελωδοῦντες = ψάλλοντες μελωδικά.

Ὡδὴ η'

Ἀστέκτῳ* πυρὶ ἐνωθέντες, οἱ θεοσεβείας προεστῶτες* Νεανῖαι, τῆ φλογὶ δὲ μὴ λωβηθέντες*, θεῖον ὕμνον ἔμελλον*

·Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. ἀστέκτῳ πυρὶ ἐνωθέντες = μετὰ τὴν ἀφόρητη φωτιά ἐνωθέντες. «Ἀστεκτος» εἶναι ὁ μὴ ἔχων στέγη, ἐπομένως ὁ ὑψούμενος μέχρι τὰ οὐράνια.

οἱ θεοσεβείας προεστῶτες νεανῖαι = οἱ νεαροὶ πού ἦταν προστάτες τῆς εὐσεβείας.

τῆ φλογὶ μὴ λωβηθέντες = χωρὶς νὰ φθαροῦν ἀπὸ τὴν φλόγα.

ἔμελλον = ἔψαλλαν.

Ὡδὴ θ'

Ἐν νόμῳ, σκιά καὶ γράμματι, τύπον κατιδῶμεν* οἱ πιστοί, πᾶν ἄρσεν τὸ τὴν μήτραν διανοίγον, ἅγιον Θεῷ· διὸ πρωτότοκον Λόγον, Πατρός ἀνάρχου Υἱόν, πρωτοτοκούμενον Μητρὶ, ἀπειράνδρῳ*, μεγαλύνομεν.

κατιδῶμεν = νὰ δοῦμε με προσοχή.

Μητρὶ ἀπειράνδρῳ = τὴν Μητέρα Παναγία πού δὲν εἶχε πείραν ἀνδρός (δηλ. ἐγέννησε τὸν Χριστό, δίχως νὰ ἔχει συνέλθη μετὰ ἀνδρα).

Οἱ λέξεις νόμος, σκιά καὶ γράμμα ἐκφράζουν διατάξεις, πρόσωπα, πράγματα καὶ γεγονότα τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης (τοῦ «Νόμου»), τὰ ὁποῖα κατὰ τρόπο σκιώδη καὶ αἰνιγματικὸ προ-τυπώνουν πρόσωπα, πράγματα καὶ γεγονότα τῆς Καινῆς Διαθήκης, γι' αὐτὸ ὀνομάζονται «τύποι». Ὁ ἱερός Κοσμάς μᾶς καλεῖ νὰ παρατηρήσουμε προσεκτικὰ τὴν μωσαϊκὴ διάταξη πού θέσπιζε ὅτι «πᾶν ἄρσεν διανοίγον μήτραν,

ἅγιον τῷ Θεῷ κληθήσεται» (Λουκ. 2, 23 – Ἔξ. 13, 1-2). Ὁ τύπος αὐτός, καθὼς ἐρμηνεύει ὁ Ἅγιος Νικόδημος, «δὲν ἀρμόζει εἰς κανὲν ἄλλο παιδίον ἀρσενικὸν καὶ πρωτότοκον, πάρεξ εἰς μόνον καὶ μόνον τὸν Δεσπότην Χριστόν, καὶ Αὐτὸν κυρίως προεικόνιζε», «διότι», συνεχίζει ὁ ἴδιος, «κανὲν ἀπὸ τὰ ἄλλα πρωτότοκα παιδιά, τὰ φυσικῶ νόμῳ γεννώμενα, δὲν διανοίγει τὴν μήτραν τῆς τοῦ γεννώσεως μητρὸς· αὐτὴ γὰρ πολὺ πρότερον διανοίγεται ἀπὸ τὴν συνουσίαν τοῦ ἀνδρός. Ὁ δὲ πρωτότοκος Ἐμμανουήλ, ὡς ὑπὲρ φύσιν καὶ χωρὶς σποράν ἀνδρός γεννηθεῖς, Αὐτὸς μόνος ἠνοῖξε τὴν παρθενικὴν μήτραν τῆς ἀσπύρου Αὐτοῦ Μητρὸς, θεοπρεπῶς δηλαδή καὶ ὑπὲρ κατάληψιν (κατανόησιν). Ανοίξας γὰρ αὐτὴν ἐν τῷ γεννώσθαι, κεκλεισμένην πάλιν διεφύλαξεν, ὡσπερ ἦν πρὸ τοῦ συλλληφθῆναι καὶ γεννηθῆναι».

Τὴν διδασκαλία αὐτὴν, ὅτι δηλαδή ἡ μωσαϊκὴ διάταξη ἔχει ἀποκλειστικὴ ἐφαρμογὴ στὸ πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ, διατυπώνουν πολὺ νωρίτερα οἱ Μ. Ἀθανάσιος καὶ Ἀμφιλόχιος Ἰκονίου. Ὁ τελευταῖος παρατηρεῖ χαρακτηριστικὰ: «Τὸ "πᾶν ἄρσεν διανοίγον ἅγιον τῷ Κυρίῳ κληθήσεται" εἰς τὸν Κύριον μόνον τὴν ἀναφορὰν κέκτηται, οὐχὶ δὲ καὶ εἰς ἄλλον τινά, εἰ καὶ ὅτι καθολικῶς εἴρηται. Καὶ γὰρ πᾶσα φύσις παρθένου, πρῶτον ἐκ συνουσίας ἀνδρός διανοίγεται ἢ μήτρα καὶ εἴθ' οὕτως τίκτει. Ἐπὶ δὲ τοῦ Σωτήρος ἡμῶν οὐχ οὕτως, ἀλλὰ χωρὶς συνουσίας Αὐτὸς διανοίξας τὴν μήτραν τῆς Παρθένου ἀφράστως προήλθεν, ὡστε τὸ "πᾶν ἄρσεν διανοίγον ἅγιον τῷ Κυρίῳ κληθήσεται" εἰς τὸν Κύριον μόνον ἀναφέρεται».

Οἱ πιστοί, λοιπόν, βλέποντας νὰ ἐκπληρώνεται καὶ ὁ «τύπος» αὐτός στὸ πρόσωπό Του, δοξάζουμε τὸν Κύριό μας, πού εἶναι πρωτότοκος Υἱὸς τοῦ Θεοῦ Πατρός, κατὰ τὴν θεότητα, καὶ πρωτότοκος τῆς ἀειπαρθένου Μαρίας, κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα.

Φιλολογικὴ ἐπιμέλεια: Σοφία Μπεκρη, πηγή: agiameteora.net

Τὸ Ἑλληνίζειν ἐστὶ πολυσήμαντον

συνέχεια ἀπὸ τὴ σελ. 1

ανῶν ἀλλὰ γενικῶς κατὰ τοῦ Χριστιανισμοῦ. Ὁ Ἰουλιανός, μάλιστα, ἂν καὶ φιλοσοφῶν καὶ συμμαθητὴς τοῦ Μ. Βασιλείου καὶ Ἁγίου Γρηγορίου, δὲν μπόρεσε νὰ ἀποβάλῃ τελείως τὴν λατινορωμαϊκὴ ἀντιδημοκρατικὴ του νοοτροπία καὶ καθήργησε ὅλους τοὺς πολιτιστικὸς συλλόγους, ὅλες τίς ἐταιρεῖες καὶ κάθε αὐτονομία καὶ εἰδικὰ τὴν αὐτοδιοίκηση τῶν πόλεων, τὰ ὁποῖα εἶχαν σεβαστῆ ὅλοι οἱ προηγούμενοι Ρωμαῖοι αὐτοκράτορες, εἰσπράττοντας ἔτσι τὴν ἐπικύρωση καὶ αὐτοῦ ἀκόμα τοῦ πολυθεϊστῆ φιλοσόφου Λιβανίου μετὰ ἐκεῖνο τὸ «μηδὲν ἄγαν Αὐγούστε». Ὁ Ἰουλιανός, ἐξάλλου, ἔχοντας τὴν λανθασμένη πεποίθηση ὅτι ὀλόκληρος ὁ Χριστιανισμὸς εἶναι γέννημα τοῦ ἀνθελληνικοῦ συνωμοτικοῦ βεβαίσιμου, ἀπαγόρευσε καὶ στὰ Χριστιανόπουλα νὰ μαθαίνουν Ἑλληνικὰ καὶ στοὺς Χριστιανούς νὰ γίνονται δάσκαλοι καὶ μάλιστα τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων, ἐπιδιώκοντας ἔτσι νὰ περιθωριοποιήσῃ τὸν Χριστιανισμὸ καὶ νὰ τὸν καταστήσῃ μιὰ ἀπλὴ βεβαίσιμη παραφυάδα.

Ὅπως πρὶν ὁ Μ. Ἀθανάσιος πάλεψε γενναϊότατα κατὰ τῆς προηγούμενης συμμαχίας, ἔτσι τώρα ὁ Μ. Βασίλειος καὶ ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ἀνέλαβαν τὴν προάσπιση τοῦ γνησίου Ἑλληνικοῦ πνεύματος καὶ τῆς Ὁρθοδοξίας. Ἀλλὰ οἱ μὲν ἐπιστολὲς τοῦ Μ. Βασιλείου πρὸς τὸν Ἰουλιανὸ εἶναι ἀρκετὰ γνωστές, ἐκεῖνες δὲ τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου δὲν εἶναι τόσο διαδεδομένες. Σὲ μιὰ ἀπὸ αὐτὲς γράφει ἐκεῖνο «Τὸ ΕΛΛΗΝΙΖΕΙΝ ΕΣΤΙ ΠΟΛΥΣΗΜΑΝΤΟΝ». Τὸ ὅλο πνεῦμα τῆς ἐπιστολῆς ἐκεῖνης εἶναι ὅτι ὁ Ἑλληνισμὸς εἶναι ἀγαθὸ κοινόν, πολυσήμαντο καὶ πολὺπλευρο καὶ ἐπομένως ὁποσοδήποτε ἀρνεῖται τὴν κοινότητα, τὸ πολυσήμαντο καὶ τὸ πολὺπλευρο τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἀρνεῖται αὐτὸν τὸν ἴδιον τὸν Ἑλληνισμὸ. Ἄφηνε δηλαδή νὰ ἐννοηθῆ ὅτι τελικὰ ὁ Ἰουλιανός, μετὰ τὴν ἀντιδημοκρατικότητά του καὶ τὴν μονομερείαιά του, στρεφόμενος κατ' οὐσίαν ἐναντίον τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ὅπως ἔκαναν καὶ οἱ Ἀρειανοί, καὶ ὅτι οἱ Ἑλληνες Ὁρθόδοξοι Χριστιανοὶ διέσωζαν τὸ γνήσιο Ἑλληνικὸ πνεῦμα.

Λέγεται δὲ ὅτι ἡ ἐπιστολὴ αὐτὴ συντάραξε τὸν Ἰουλιανόν, ὁ ὁποῖος ἄρχισε νὰ διαβλέπῃ τὸ μάταιο καὶ τὸ ἀδικο τοῦ ἐγχειρηματός του. Ὅταν μάλιστα ἀντιλήφθηκε ὅτι, ἀπὸ τὴν ἀναταραχὴ πού ἔφερε στὸ κράτος ἡ ἀλόγιστη συμπεριφορὰ του, ἐκείνοι πού ὠφελήθηκαν ἦσαν οἱ ἀνθέλληνες Πέρσες, οἱ ὁποῖοι τὸν «ἀντάμειψαν» γιὰ τὸν φιλοπερσισμό του μετὰ ἐπαπειλημένες ἐπιθέσεις (ὅπως μᾶς

ἀνταμείβουν τώρα οἱ Τούρκοι γιὰ τὴν ἐνδοτικότητά μας), τότε θυμῆθηκε ἀκόμα περισσότερο τίς ἐπιστολὲς τοῦ Ἁγίου Βασιλείου καὶ τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου. Ἔτσι, πέφτοντας ἠρωϊκῶς, μαχόμενος κατὰ τῶν Περσῶν, ἀναφώνησε ἐκεῖνο τὸ σπουδαῖο «νενικήμας με Ναζωραῖε». Ἐχει σημασία ὅτι δὲν ἀναφώνησε «νενικήμας με Ἰουδαίε ἢ Ἑβραῖε».

Θὰ μπορούσε μάλιστα ἢ ἀναφώνησε αὐτὴ νὰ ἐκκληφθῆ καὶ ὡς ὁμολογία ἀποδοχῆς ἀπὸ τὸν Ἰουλιανὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ ὀρθοδόξου πνεύματος, ὡστε νὰ γινόταν παράδειγμα πρὸς μίμηση καὶ γιὰ ὅλους τοὺς ἄλλους πολυθεϊστὲς Ἑλληνολάτρες καὶ μάλιστα τοὺς παγανιστὲς.

Δυστυχῶς, ὁμως, μετὰ ἀπὸ τὸν Ἰουλιανὸ καὶ μετὰ ἀπὸ μιὰ μικρὴ ἀνάπαυλα εἰρήνης ἀνέβηκαν στὸν θρόνο πάλι ἀρειανοὶ αὐτοκράτορες καὶ μάλιστα ὁ φοβερός Οὐάλης. Τότε ἔγιναν τὰ μεγαλύτερα ἔκτροπα κατὰ τῶν Ὁρθοδόξων καὶ κατὰ τῶν πολυθεϊστῶν Ἑλλήνων. Ναοί, εἰδῶλα, βιβλία καὶ ἄνθρωποι κήκαν ἀπὸ τοὺς ἀλλόφρονες ἰουδαϊζόντες Χριστιανούς. Πολλοὶ ὁμως ἀνίστορητοι φορτώνουν αὐτὰ τὰ ἐγκλήματα πάνω στοὺς ἐπίσης δεινοπαθοῦντες Ὁρθόδοξους Χριστιανούς καὶ ὄχι στοὺς ἀντίχριστους καὶ ἀνθέλληνας ἀρειανούς. Σὲ αὐτὴν τὴν κρίσιμη στιγμή πάλι ὁ Μ. Βασίλειος, ὁ Ἅγιος Γρηγόριος καὶ οἱ συνεργάτες τους στάθηκαν οἱ προασπιστὲς τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ τῆς Ὁρθοδοξίας.

Ἀσφαλῶς θὰ περιμένε κανεὶς ὅτι μετὰ τὴν ἀνάδειξη τοῦ ὀρθοδόξου αὐτοκράτορος Θεοδοσίου στὸν θρόνο τὸ 379 μ. Χ. ἡ συμβολὴ τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου θὰ ἀναγνωριζόταν (ὁ Μ. Βασίλειος πέθανε γρήγορα). Πράγματι ὁ Μ. Θεοδόσιος τίμησε τὸν μεγάλου φωστῆρα τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὸν ἔφερε στὴν Κωνσταντινούπολη ὡς Ἀρχιεπίσκοπο, ὅπου ὁ Ἅγιος Γρηγόριος μετὰ τοὺς πέντε θεολογικοὺς του λόγους καὶ μετὰ τὴν ἄλλη του δράση συνέβαλε στὴν ἀποκατάσταση τῆς Ὁρθοδοξίας.

Τότε ἔγινε μιὰ νέα ἀνίερη συμμαχία, ἡ λατινορωμαϊκὴ αὐλὴ καὶ πολλοὶ ὀρθόδοξοι ἀλλὰ αὐταρχικοὶ ἐπίσκοποι (οἱ περισσότεροι μεταστραφέντες ἀρειανοί), βλέποντας ὅτι ὁ Γρηγόριος ἀσκούσε ἐπιρροὴ στὸν Θεοδόσιο καὶ φοβούμενοι μήπως τοῦ ἀλλάξει τὸν σκληρό, ἀπὸτομο καὶ αὐταρχικὸ χαρακτῆρα καὶ συνεχίσει καὶ ὁ Θεοδόσιος τὸν ἐκδημοκρατισμὸ καὶ τὸν ἐξελληνισμὸ τοῦ κράτους, ζήτησαν

καὶ ἐπέτυχαν τὴν ἀπομάκρυνση καὶ τὴν περιθωριοποίησή του ὑπέροχου αὐτοῦ εἰρηνικοῦ, εὐγενικοῦ, ὀρθοδοξότατου καὶ δημοκρατικότατου Ἑλλήνου Ἁγίου.

Ἔτσι, ἡ μὲν αὐτοκρατορία ἀπὸ τότε καθιέρωσε τὸν Χριστιανισμὸ ὡς τὴν ἐπίσημη θρησκεία τοῦ κράτους καὶ μετὰ ἀπὸ μερικὸς αἰῶνες καὶ τὴν ἑλληνικὴ γλῶσσα ὡς ἐπίσημη

γλῶσσα, ὁμως ποτὲ δὲν προχώρησε στὸν ἐκδημοκρατισμὸ καὶ στὴν ἀποδοχὴ τῆς ἑλληνορθόδοξου πολιτείας. Ὅσοι δὲ αὐταρχικοὶ ὀρθόδοξοι ἐπίσκοποι ἀνεγνώρισαν καὶ κατὰ κάποιον τρόπον ὑπετάγησαν στὴν αὐτοκρατορία, ἀργότερα ἀσπάστηκαν τὸν φραγκικὸ καὶ περσικὸ δεσποτισμὸ καὶ ἔγιναν ἀκόμη πιὸ ἐπικίνδυνοι.

Ἔτσι, συνδέθηκαν μιὰ γιὰ πάντα ἡ λατινορωμαϊκὴ ἐξουσία μετὰ τὸ ἀντιδημοκρατικὸ δεσποτικὸ κατεστημένο καὶ κατεδίωξαν καὶ ἀκόμη καταδιώκουν κάθε γνήσιο καὶ τίμιον ἑλληνορθόδοξο ἀγωνιστὴ (Χρυσόστομο, Ἰσίδωρο Πηλουσιώτη, Μάξιμο Ὁμολογητῆ, Θεόδωρο Στουδίτη, Φώτιο, Μάρκο Εὐγενικό καὶ τόσους ἄλλους). Οἱ δὲ ἐναπομείναντες Ἑλληνες πολυθεϊστὲς, πού θὰ μπορούσαν ἀπὸ ἕναν Γρηγόριο, ἕναν Χρυσόστομο, ἕναν Φώτιο, ἕναν Εὐστάθιο Θεσσαλονίκης νὰ πειστοῦν σιγά – σιγά καὶ νὰ γίνουν καὶ αὐτοὶ ἑλληνορθόδοξοι, ἐπειδὴ εἶχαν πικρὴ πείρα ἀπὸ τὸν ἀρειανισμὸ καὶ τὸν ψευδορθόδοξο δεσποτισμὸ, στράφηκαν σὲ ἐξελληνικὰ καὶ καμμιά φορὰ ταλμουδικὰ πρότυπα, στὸν ἀποκριφισμό, στὴν μαγεία, στὸν καμπαλισμὸ καὶ στίς ἡμέρες μας στὴν μασονία καὶ στὸν νεοπαγανισμὸ.

Γι' αὐτὸ, ἀγαπητοὶ μας ἀναγνώστες, ὅσοι ἀγαπᾶμε τὸν Ἑλληνισμὸ καὶ τὴν Ὁρθοδοξία, πρέπει νὰ βιώνουμε τὰ θεῖα αὐτὰ δῶρα μετὰ ὅλες τίς σημασίες καὶ σὲ ὅλες τίς πλευρὲς τοῦ προσωπικοῦ, ἐκκλησιαστικοῦ καὶ δημοσίου βίου μας, γιὰ τὸ καθολικῶς ὀρθόδοξο «Ἑλληνίζειν» εἶναι πολυσήμαντον. Ἐάν κανεὶς τοῦ ἀφαιρέσῃ τὸ ὄσιον, τὸ ἀληθές, τὸ δίκαιον, τὸ ὠραῖον, τὸ δημοκρατικόν, τὸ κοινωνικόν, τὸ ἀγαπητικόν ἢ κάποιον ἄλλο χαρακτηριστικὸ του, τότε δὲν δέχεται οὔτε Ὁρθοδοξία οὔτε Ἑλληνισμὸ, ἔστω καὶ ἂν καυχιέται ὅτι εἶναι ἐθνικιστὴς ἢ σούπερ-ὀρθόδοξος! Τὸ παράδειγμα τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου ἂς μᾶς ὀδηγή, γιὰ νὰ ἀποφύγουμε τέτοια παρασρατήματα.

Εξελίξεις στην Εκκλησία των Σκοπίων Ελευθερώνεται ο Αχρίδος Ιωάννης;

Πρόσφατα έγινε γνωστό ότι μετά από κράτηση τριών ετών αποφυλακίζεται ο Αρχιεπίσκοπος Αχρίδος Ιωάννης, ο οποίος έχει αναγνωριστεί από το Πατριαρχείο Σερβίας ως ο κανονικός επικεφαλής της Εκκλησίας του γειτονικού κρατιδίου. Είχε καταδικαστεί από τις δικαστικές αρχές με την κατηγορία της υποκίνησης θρησκευτικού μίσους επειδή αποκόπηκε από τη σχισματική Εκκλησία των Σκοπίων και εντάχθηκε στη δομή της Σερβικής Εκκλησίας.

Στην απόφαση για απελευθέρωση φαίνεται ότι συντέλεσε και η επίσκεψη στα Σκόπια του ρώσου Μητροπολίτη Βολοκολάμσκ Ιαρίωνα, πρόεδρου του τμήματος εξωτερικών υποθέσεων του Πατριαρχείου Μόσχας. Αυτός επισκέφθηκε τον Ιωάννη σε μια τοπική κλινική και ενημερώθηκε από τον ίδιο για την πορεία της κλονισμένης υγείας του αλλά και για τις διώξεις που υπέστη από τις εκκλησιαστικές και πολιτικές αρχές της χώρας. Τελικά φαίνεται ότι η παρέμβαση του ρώσου μητροπολίτη υπήρξε καταλυτική, αφού λίγο αργότερα ο Πρόεδρος του ποινικού δικαστηρίου των Σκοπίων, κατόπιν θετικής εισήγησης του διευθυντή των φυλακών αλλά και σχετικής απόφασης της σχισματικής συνόδου, επέτρεψε την απελευθέρωση του Αρχιεπισκόπου Αχρίδος. Παρόλα αυτά, μέχρι την ώρα που γράφονται αυτές οι γραμμές, δεν έχει γίνει γνωστό πότε θα εκτελεστεί αυτή η απόφαση, αφού η 19^η Ιανουαρίου, που είχε αρχικά ανακοινωθεί, είναι αργία στα Σκόπια και δεν λειτουργούν οι δημόσιες αρχές για να κινήθούν οι διαδικασίες.

Υποκίνηση αποσχιστικών τάσεων σε Αλβανούς ορθοδόξους

Σάλο έχουν προκαλέσει στη γειτονική χώρα οι πληροφορίες ότι χιλιάδες Αλβανοί Ορθόδοξοι που ζουν κοντά στα δυτικά σύνορα προετοιμάζονται να ζητήσουν χωριστή εκκλησιαστική δομή από τη σχισματική Εκκλησία των Σκοπίων. Το θέμα προέκυψε μετά την έκδοση βιβλίου σχετικά με την αλβανική εθνική κοινότητα, στο οποίο περιγράφεται και η μικρή ομάδα Αλβανών που έχουν μείνει πιστοί στην Ορθοδοξία και στις ενορίες τους έχει ήδη επιτραπεί να χρησιμοποιούν την Αλβανική γλώσσα στη λατρεία και τοποθετούνται γηγενείς ως κληρικοί. Έχουν αρχίσει, όμως, από κάποιους κύκλους να υποκινούνται αποσχιστικές τάσεις, με σκοπό, απ' ό,τι φαίνεται, τη συγκρότηση χωριστής εκκλησιαστικής δομής, χωρίς να μπορεί να διερευνηθεί αν αυτή θα παραμείνει συνδεδεμένη με τη σχισματική Εκκλησία των Σκοπίων ή θα επιδιώξει προσέγγιση με την Αλβανική Εκκλησία.

Σύμφωνα με πληροφορίες, οι κληρικοί των Σκοπίων είναι ιδιαίτερα ενοχλημένοι και διακηρύσσουν με μεγάλη ένταση ότι δεν είναι διατεθειμένοι να αποδεχθούν οποιαδήποτε απόσχιση των Αλβανών Ορθοδόξων από την επίσημη Εκκλησία του κράτους. Η ιστορία, βεβαίως, δεν είναι με το μέρος τους, αφού πριν από πέντε περίπου δεκαετίες οι ιεράρχες των Σκοπίων είχαν αποσχιστεί με τη σειρά τους από την Εκκλησία της Σερβίας, ακριβώς με τα ίδια επιχειρήματα που προβάλλονται τώρα για την αλβανική ορθόδοξη κοινότητα.

Γ. Β. Τσούπρα, διδάκτωρ Θεολογίας

Ευχές για τὸ νέο ἔτος

Ευχές για τὰ Χριστούγεννα καὶ τὸ Νέο Ἔτος λάβαμε ἀπὸ τὸν Μακαριώτατο Αρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν Ἱερώνυμο, τὸν Σεβ. Αρχιεπίσκοπο Κρήτης Εἰρηναῖο καὶ ἀπὸ τοὺς Μητροπολίτες:

Ἀκκρας κ. Γεώργιο
Γουίνεας κ. Γεώργιο
Τριφυλίας & Ὀλυμπίας κ. Χρυσόστομο
Χαλκίδος κ. Χρυσόστομο
Μυτιλήνης κ. Ἰάκωβο
Ἀλεξανδρουπόλεως κ. Ἄνθιμο
Σύμης-Τήλου-Χάλκης καὶ Καστελλόριζου κ. Χρυσόστομο
Τριφυλίας & Ὀλυμπίας κ. Χρυσόστομο
Μαντινείας & Κυνουρίας κ. Ἀλέξανδρο
Ἱεραπύτνης & Σητείας κ. Εὐγένιο
Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιο
Ξάνθης & Περιθεωρίου κ. Παντελεήμονα
Καλύμνου & Ἀστυπάλαιας κ. Παῖσιο
Αργολίδος κ. Νεκτάριο
Καστορίας κ. Σεραφεῖμ
Μεγάρων & Σαλαμίνας κ. Κωνσταντῖνο
Καισαριανῆς, Βύρωνος & Ὑμηττοῦ κ. Δανιήλ
Φθιώτιδος κ. Νικόλαο
Κώου καὶ Νισύρου κ. Ναθαναήλ
Νέας Σμύρνης κ. Συμεών
Ἀχελώου κ. Εὐθύμιο
Μαρωνείας & Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμονα
Ἰωαννίνων κ. Μάξιμο
Κυθήρων & Ἀντικυθήρων κ. Σεραφεῖμ
Σταγῶν & Μετεώρων κ. Σεραφεῖμ
Ἄρτης κ. Ἰγνάτιο
Σύρου κ. Δωρόθεο
Βερατίου κ. Ἰγνάτιο
Νικοπόλεως & Πρεβέζης κ. Χρυσόστομο
Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου κ. Προκόπιο

Δραστηριότητες τῶν Ἐπάλλξεων

Κοπή Βασιλόπιττας

Τὴν Κυριακὴ 11 Ἰανουαρίου καὶ ὥρα 11:00 π.μ. στὴν αἴθουσα Ἐπάλλξεις, Ζήνωνος 3, β' ὄρ., Ὀμόνοια πραγματοποιήθηκε ἡ κοπή τῆς πατροπαράδοτης Βασιλόπιττας. Τὴν πίττα εὐλόγησαν ὁ π. Βασίλειος, ἐφημέριος Ἱ. Ν. Ἀγ. Γερασίμου Πολυκλινικῆς Ἀθηνῶν καὶ ὁ παλαίμαχος π. Ἰωάννης

Διώτης. Ἀκολούθησε ὁμιλία τοῦ ὑπευθύνου τῶν Ἐπάλλξεων κ. Β. Τσούπρα μὲ θέμα: «Οἱ Χριστιανοὶ μπροστὰ στὰ χρονίζοντα προβλήματα τοῦ τόπου» καὶ στὴν συνέχεια παραδοσιακὸ πρόγραμμα ἀπὸ τὴν χορωδία Ἐπάλλξεις. Τὸ ἀγωνιστικὸ πνεῦμα τῆς ὁμιλίας τοῦ κ. Τσούπρα καὶ ὁ ἐνθουσιασμὸς ποὺ ἐνέπνευσε ἡ χορωδία μὲ τὰ ἄσματά της δημιούργησαν μιὰ ὁμορφὴ καὶ ἐλπιδοφόρα διάθεση πρὸς συνέχιση τοῦ ἀγῶνα καὶ αὐτὴν τὴν χρονιά γιὰ τὴν εὐδόωση τοῦ πολὺπλευρου ἔργου τῶν Ἐπάλλξεων πρὸς δόξαν Θεοῦ καὶ σωτηρία τοῦ βασανισμένου λαοῦ Του.

Τὴν Τρίτη 13 Ἰανουαρίου καὶ ὥρα 7:00 μ.μ. οἱ Ἐπάλλξεις Αἰγάλεω πραγματοποιήσαν Κοπή Βασιλόπιττας στὴν αἴθουσά των, Ἀναγεννήσεως 19, πλησίον Ἀγ. Σπυριδῶνος, μὲ ὁμιλία ἀπὸ τὸν κ. Β. Τσούπρα, μὲ θέμα: «Ὁ χρόνος, τὸ ἄχρονον καὶ τὸ

διαχρονικόν», χαιρετισμὸ ἀπὸ τὴν κ. Μαγδαληνὴ Κόκορη, ὑπεύθυνη τῶν Ἐπάλλξεων Αἰγάλεω, ἄσματα καὶ κεράσματα μέσα σὲ μιὰ ἀτμόσφαιρα ἀγάπης καὶ αἰσιοδοξίας γιὰ ἓνα εἰρηνικὸ καὶ ἀνθρωπινότερο νέο ἔτος.

Ἐνδιαφέρουσα ταινία

Τὴν Κυριακὴ 18 Ἰανουαρίου καὶ ὥρα 7:00 μ.μ. στὴν κεντρικὴ αἴθουσα τῶν Ἐπάλλξεων προβλήθηκε ἡ ταινία: «Συνάντηση Ἑλληνισμοῦ - Χριστιανισμοῦ» ἀπὸ τὴν ἐπιτυχημένη σειρά τῆς Μαρίας Παπαλιῶ «Δὲν εἶσαι μόνος».

Προσκυνηματικὴ ἐκδρομὴ

Τὸ πρῶτὴ τῆς Κυριακῆς 18ης Ἰανουαρίου πραγματοποιήθηκε ἐκκλησιασμὸς καὶ προσκύνημα στὴν Ἱ. Μ. Παντοκράτορος Νταοῦ Πεντέλης, ὅπου μέλη καὶ φίλοι τῶν Ἐπάλλξεων κυρίως ἀπὸ τὴν ὁμάδα τοῦ Αἰγάλεω εἶχαν πραγματικὰ τὴν εὐκαιρία νὰ συνδυάσουν τὴν πνευματικὴ ἀνάταση μὲ τὴν ψυχικὴ ὠφέλεια πρὸς ἐνδυνάμωση καὶ στήριξη κατὰ τὶς κρίσιμες ἡμέρες ποὺ διανύουμε τόσο οἱ ἴδιοι ὅσο καὶ ἡ πατρίδα μας.

Ἐπικάιρες ὁμιλίες

Τὸ Σάββατο 24 Ἰανουαρίου καὶ ὥρα 7:00 μ.μ. στὴν κεντρικὴ αἴθουσα τῶν Ἐπάλλξεων ἐγίνε ὁμιλία ἀπὸ τὸν κ. Β. Τσούπρα μὲ θέμα: «Ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ θεολόγος καὶ ἡ τρισδιάστατη εἰρήνη». Ἀκολούθησε συζήτηση γιὰ τὸ πῶς ἡ πολυπόθητη εἰρήνη μπορεῖ καὶ σήμερα νὰ πρυτανεύσει στὶς καρδιές μας, στὴν Ἐκκλησία καὶ στὴν πατρίδα μας.

Ἀσημίνα Τσάμου

Εορτὴ τοῦ Ἁγίου Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου

συνέχεια ἀπὸ τὴ σελ. 1

σύντομη ἀναδρομὴ γιὰ τὴν προσφορὰ τοῦ αἰμίμητου Μακαρίου στὸν χώρο τῆς παιδείας καὶ κάλεσε ὅλους νὰ τον θυμούνται, πάντοτε, γιὰτὶ ἐγίνε αἰτία νὰ βγαίνουν ἀπὸ τὴ Σχολή, ποὺ ἰδρυσε, μέλλοντες κληρικοὶ καὶ κατηχητές, ποὺ προέρχονται ἀπὸ διάφορες χώρες τῆς ἀφρικανικῆς ηπείρου. Μετέφερε, ἀκόμα, πρὸς ὅλους, τὶς εὐχὲς καὶ εὐλογίες τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας καὶ πάσης Ἀφρικῆς Θεοδώρου τοῦ Β'. Κατὰ τὴ διάρκεια τῆς ακολουθίας ἐψάλλαν μελωδικότατα οἱ χορωδίες τῆς Πατριαρχικῆς Σχολῆς, τοῦ Διδασκαλικοῦ Κολλεγίου καὶ τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου.

Στὴ συνέχεια, ὁ Σεβασμιώτατος τέλεσε ομαδικὲς βαπτίσεις στὸ βαπτιστήριο τῆς Σχολῆς γιὰ τοὺς μεγάλους καὶ στὴν κολυμβήθρα γιὰ τὰ βρέ-

φη. Σὲ ὁμιλία του, ὁ Σεβασμιώτατος κάλεσε τοὺς νεοφώτιστους νὰ προσπαθήσουν νὰ διατηρήσουν τὰ χαρίσματα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ποὺ πήραν με τὸ βάπτισμά τους, γιὰ νὰ μπορέσουν, ἔτσι, νὰ μιμηθοῦν τὸ παράδειγμα τοῦ τιμωμένου Ἁγίου Μακαρίου τῆς Αἰγύπτου.

Ἀκολούθησε κοινὴ τράπεζα, ὅπου οἱ ιεροσπουδαστὲς τραγούδησαν καὶ χόρεψαν με τὸν Σεβασμιώτατο, γιορτάζοντας, ἔτσι, τὸ μεγάλο γεγονός τῆς ἡμέρας. Τὸ ἀπόγευμα, ἐπισκέφθηκε τὸ παραπλεύρως ευρισκόμενο Δημοτικὸ Σχολεῖο τοῦ Ἁγίου Κλήμεντος, ὅπου μίλησε στους μαθητὲς καὶ

στους καθηγητὲς, χαρίζοντάς τους ἓνα μεγάλο ἀριθμὸ βιβλίου γιὰ τὴ βιβλιοθήκη τοῦ σχολείου. Τὸ βράδυ τῆς ἰδίας μέρας, σὲ κοινὸ δείπνο, οἱ μαθητὲς τῆς Πατριαρχικῆς Σχολῆς ἐτέλεσαν πλούσιο γιορταστικὸ πρόγραμμα μὲ ἀπαγγελίες, λόγους,

Ἀρωγὲς γιὰ τὶς Ἐπάλλξεις

Καραγιάννης Μανώλης	10 €
Σακκὴ Μαρία	20 €
Καφρίτσα Σοφία	20 €
Μπουντὰ Ἀνδριανὴ	15 €
Παππᾶ Ἀθηνᾶ	50 €
Μεϊντάνη Βασιλικὴ	10 €
Νικολαΐδης Στέφανος	10 €
Μαφρέδα Βασιλικὴ	20 €
Ὀικονόμου Δήμητρα	20 €
Σακκᾶς Ἰωάννης	10 €
Γκότση Κωνσταντῖνα	10 €
Σφακιανᾶκης Στέλιος	20 €
Χριστοπούλου Ἐλένη & Ἰωάννης	10 €
Γκούμα Αἰκατερίνη	10 €
Λαδικοῦ Μαρία	10 €

**Διαδόστε καὶ στηρίξτε
τὶς Ἐπάλλξεις**

Κλαψίγελο

Καὶ οἱ δυὸ χαμένες...

«Γεῖά σου, κυρὰ Μήτραйна. Ποῦ τρέχεις ἔτσι φουριόζα καὶ χαρούμενη;»

«Δὲν τὰ μαθες, κυρὰ Γιώργαινα; Βγήκε τὸ κόμμα ποὺ ψήφισα καὶ τρέχω νὰ πάρω τὰ δῶρα ποὺ μοῦ ἔταξε. Ἐσύ, ποῖο ψήφισες; Γιὰ νὰ μὴν χαίρεσαι, πάει νὰ πῆ ὅτι τὸ κόμμα σου ἔπιασε πάτο.»

«Τί νὰ σοῦ πῶ, κυρὰ Μήτραйна. Κι ἐγὼ ποὺ ψήφισα μικρὸ κόμμα καὶ σὺ ποὺ ψήφισες τὸ πρῶτο κόμμα μοῦ φαίνεται καὶ οἱ δυὸ χαμένες εἴμαστε. Γιατὶ τὸ δικό μου, μιὰ καὶ εἶναι μικρὸ, δὲν μπορεῖ νὰ κάνη τίποτε καὶ τὸ δικό σου, παρ' ὅλον ὅτι βγήκε πρῶτο, δὲν πρόκειται νὰ κάνη αὐτὰ ποὺ ἔταξε. Ἄλλωστε, ἔτσι κάνουν οἱ μεγάλοι. Τάζουν πολλὰ καὶ κάνουν λίγα.»

«Λές, κυρὰ Γιώργαινα, νὰ 'χεις δίκιο; Λές νὰ 'μαστε καὶ οἱ δυὸ χαμένες;»

ἡ τσούχτρα